

ЛИТОВСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

28.

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ. 6-го Апрѣля — 1837 — Wilno. Wtorek. 6-go Kwietnia.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТИЯ.

Вильна.

27-го числа минувшаго Марта мѣсяца вечеромъ, въ городѣ Шавляхъ при весьма сильномъ вѣтре поднялась необыкновенная выюга съ снѣгомъ, которая продолжалась болѣе полутора сутокъ, съ столь чрезвычайною свирѣпостью, что нанесла неимовѣрное множество снѣгу, такъ, что всѣ улицы, вѣзды въ городѣ, и самыя даже дома, были занесены снѣгомъ до такой степени, что жители должны были выкапываться изъ домовъ своихъ и съ трудомъ въ теченіи цѣлыхъ сутокъ едва можно было очистить улицы и прокопать вѣзды въ городѣ — Впрочемъ никакого убытка и разоренія отъ сего не произошло. (Изъ донесеній Шавельскаго Городничаго).

— 27-го числа минувшаго Марта мѣсяца съ трехъ часовъ по полуночи въ Виленскомъ уѣздѣ прошелъ проливной дождь съ громомъ и молнией, и продолжаясь потомъ съ умѣренностью весь день, при бывшемъ морозѣ сливался на вѣтвяхъ деревъ, такъ, что тяжестью своего привалилъ нѣкоторыя къ землѣ, а другія совершенно изломалъ; каковое поврежденіе испытано на всѣхъ почти алеяхъ возлѣ почтовыхъ трактовъ. (Изъ донесеній Виленскаго Земскаго Исправника.)

Санктпетербургъ, 26-го Марта.

Высочайшимъ именнымъ указомъ, даннымъ Капитулу Россійскихъ Императорскихъ и Царскихъ орденовъ, въ 10-й день сего Марта, Всемилостивѣйше пожалованъ кавалеромъ Ордена Св. Владимира 4-й степени, по представленію Министра Народного Просвѣщенія, за отличные труды по должностіи, разсмотрѣнному въ Комитетѣ Министровъ, Членъ бывшаго Временнаго Училищнаго Комитета въ Вильнѣ, Коллежскій Советникъ Ярошевичъ. (Р. И.).

Букаレストъ, 2-го Марта.

Болѣе уже мѣсяца, какъ обнаружились въ Букарестѣ разныя болѣзни, распространившіяся наконецъ до того, что въ этомъ многолюдномъ городѣ не остается почти ни одного дома, где бы не было больныхъ. Съначала показалась корь, не только на малолѣтнихъ но и на взрослыхъ, и даже болѣе сорока человѣкъ солдатъ милиціи страдали ею; въ послѣдствіи распространилась вездѣ гриппъ или инфлюїнца, которая здѣсь хотя и не столь опасна, какъ въ Англіи и Франціи, но приводить больнаго въ разстройство и изнеможеніе столь сильное, что онъ долго послѣ не можетъ оправиться: потеря аппетита, сильный кашель, слабость въ ногахъ и перемежающаяся боль въ разныхъ частяхъ тѣла, какъ наружныхъ, такъ и внутреннихъ, а въ особенности въ головѣ, совершенно разслабляютъ больнаго. (А. В.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТИЯ.

Италія.

Римъ, 21-го Марта.

Великій Россійскій Князь МИХАИЛЪ оставилъ въ жилищѣ отсутствующаго Россійскаго По-

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

WILNO.

Dnia 27-go zeszłegoMarca wieczorem, w mieście Szawlech, przy bardzo mocnym wietrze, wszczęta się niezwyczajna zawięja ze śniegiem, która trwała więcej jak półtora doby, z nadzwyczajną gwałtownością, i napędzona niezmiernie mnóstwo śniegu, tak, że wszystkie ulice, wjazdy do miasta, a nawet same domy, były tak zarzucone śniegiem, że mieszkańcy musieli się wykopywać z domów i z trudnością w przeciągu całej doby ledwie można było oczyścić ulice i przekopac wjazdy do miasta. Zresztą żadna z tą szkoda i zniszczenie nie nastąpiły. (Z doniesienia Szawelskiego Horodniczego).

— Dnia 27 zeszłego marca, o godz. 5-ciey z północy w powiecie Wileńskim spadł deszcz ulewny z grzmotem i błyskawicą, i potem pomyślnie trwając przez dzień cały, przy będącym mrozie zlewał się i marzał na gałęziach drzew, tak, że ciężarem swoim przygiął niektóre dęzimi, a inne zupełnie połamał, które to uszkodzenie dało się postrzegać na wszystkich prawie alejach pocztowych gościńców. (Z doniesienia Wileńskiego Ziemskiego Sprawnika).

Sankt-Petersburg, dnia 26-go Marca.

Przez NAWYŻSZY Iמיenny Ukaz, dany do Kapituły Rossyjskich Cesarskich i Królewskich Orderów, dnia 10 ter. marca, Nałaskawiey mianowany Kawalerem Orderu Sw. Włodzimierza 4-go stopnia, po przedstawieniu Ministra Narodowego Oświecenia, rozpatrzonym w Komitecie PP. Ministrów, za odznaczające się prace w obowiązkach, Członek byłego Czasowego Komitetu Szkół w Wilnie, Radzic Kollegialny Jaroszewicz. (R. In.)

Bukarest, 2-go Marca.

Więczej juž miesiąca, jak się zjawiły w Bukareszcie rozmaite choroby, które nakoniec do tego stopnia doszły, że w tém ludnym mieście nie ma prawie żadnego domu, w którymby nie było chorych. Naprzód okazała się odra, nie tylko na dzieciach, ale i na dojrzałych, a nawet więczej czterdziestu żołnierzy z milicyi chorowało na nią; w następnym czasie rozszerzyła się wszędzie gryppa, czyli influenza, która, chociaż tu nie jest tak niebezpieczna, jak w Anglii i Francji, jednakże chorego razię i tak mocno osłabia, że ten potem przez długi czas niemoże przyjść do siebie: utrata appetytu, mocny kaszel, słabość w nogach i perystycznebole w rozmaitych częściach ciała, tak zewnętrznych, jako i wewnętrznych, a szczególnie w głowie, zupełnie osłabiają chorego. (G. S. P.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

WŁOCHY.

Rzym, dnia 21 Marca.

WIELKI XIĘŻE Rossyjski MICHAŁ stanął w mieszkaniu nieobecnego Posła Rossyjskiego Hrabiego Gur-

сланника Графа Гурьева. Слышно, что Его Императорское Высочество думает здѣсь пробыть свѣтлый праздникъ. Въ честь его даны будуть въ семь году весьма блестательные фейерверки. Впрочемъ Князь отговорился отъ всякихъ особенныхъ отлий и дружественно благодариль Правительство за всѣ почести, которыя оказываютъ ему, со временемъ пребыванія его въ Папской Области.

— Пріѣздъ иностранцевъ въ послѣдніе дни былъ очень значителенъ къ чему особенно содѣствовали пароходы, которые въ столь короткое время перевезли путешественниковъ изъ Франціи, Генуи и Ливорны. Карактина для пассажировъ отъ сѣвера неѣтъ; только иностранцы прибывающіе изъ странъ, въ которыхъ свирѣпствуетъ холера, должны девять дней оставаться въ Ломбардіи. (A.P.S.Z.)

Нидерланды.

Haga, 29-go Marca.

Ихъ Кор. Высоч. Принцъ Фердинандъ съ супругою, 10-го ч. Апрѣля предприметъ путешествіе въ Берлинъ, куда слышно въ продолженіе сей весны отправится и Ея В-во Королева.

— Его Величество Императоръ Россійскій изволилъ препроводить Поручику Артиллеріи и Учителю Военной Академіи въ Бредѣ фланъ Ринефельду богатый бриліантовый перстень, за сочиненіе его о Польской революціи и военныхъ происшествіяхъ въ 1830 и 1831 годахъ. (A.P.S.Z.)

Франція.

Парижъ, 28-go Marca.

Вчера Король давалъ частныя аудіенціи Маршалу Жерару и Г-ну Дюпеню, потомъ предсѣдательствовалъ въ Министерскомъ Совѣтѣ и занимался на конецъ съ Графомъ Монтальве.

— Два министерскихъ журнала *Journal de Paris* и *Paix*, которые съ начала вовсе неутаивали несогласія между Министрами, и сегодня сообщаютъ извѣстіе о дальнѣйшемъ перевѣсѣ, тогда какъ *Журналъ Прѣній* ничего не говоритъ о семъ предметѣ.

— Минѣніе, что экспедиція въ Константину отсрочена на неопределеннное время, все болѣе приобрѣтается вѣроятія. Полагаютъ, что Генералъ Бюжо, предприметъ походъ противу *Абдель-Кадера* и потому если экспедиція сія будетъ удачна, обратится противу Константины.

— Карлистскіе журналы, наполнены извѣстіями о новомъ пораженіи Христинесовъ. *Gazette de France* увѣдомляетъ, что 21-го ч. Инфантъ *D. Sebastian* разбилъ *Эспартеру* при Цорнозѣ. Но въ письмахъ изъ Санъ-Себастіана отъ 24-го ч., ничего не упоминаютъ о семъ сраженіи съ Карлистами. Равномѣрно прибывшій курьеръ изъ Мадрита привезъ письма изъ сей столицы отъ 22-го ч. Извѣстіе о пораженіи при Гернані, произвело тамъ самое непрѣятное впечатлѣніе; но между тѣмъ спокойствіе не было нарушено.

— На сегодняшней биржѣ распространился слухъ, что Карлисты взяли Бильбао; но это не нашло никакого вѣроятія и потому не повредило курсу Испанскихъ фондовъ. Въ прочихъ фондахъ мало было движений.

29-go Marca.

Король принималъ вчера Князя Таллейрана и Графа Себастіана и занимался потомъ съ Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ, Военнымъ и Юстиціи.

— Управліеніе Королевской Библіотеки, при публичной продажѣ книгъ покойнаго Герцога *Berry*-скаго, купило Феодосіанскій Кодексъ за 5,000 фр. Одинъ здѣшній журналъ сообщаетъ при семъ случаѣ: „Два ученыхъ Нѣмца прибыли въ Парижъ для приобрѣтенія многихъ важныхъ рукописей. Но предъ открытиемъ продажи, объявили они Корол. Библіотекарямъ, что ихъ друзья въ Германіи убѣждали, чтобы не домогаться тѣхъ сочиненій, которыя хотѣть приобрѣсть Королевская библіотека, желая изъявить симъ благодарность за учитѣвость, съ какою открыты были ученымъ сокровища сего института.“

— Письма изъ Байонны не сообщаютъ еще никакихъ подробностей о упомянутомъ сраженіи при Цорнозѣ, и потому еще не извѣстно, дѣйствительно ли произошло рѣшительное сраженіе или только схватка съ форпостами. Между тѣмъ вступленіе *Эспартеры* въ Бильбао подтверждается и вскорѣ должно быть извѣстно, исполнилъ ли онъ это безъ сраженія. — Въ Цаморѣ и Саламанкѣ опять дошло до беспорядковъ. Многочисленныя толпы народа проходили оба го-да съ крикомъ: „Конституція 1812, безъ преобразованія!“ Политическій начальникъ могъ только успокоить нѣкоторымъ образомъ народъ обѣщаніями, что Правительство раздѣляетъ его желанія и отвѣтъ объявить публично. Опасаются, чтобы сіе новое консти-

тutu, (pałac Xięcia Hieronima Montfort). Słyszać, że WIELKI XIĘZIE zamysła przepędzić tu Święta Wielkanocne. Na cześć jego w tym roku będzie dany bardziej świąteczny fajerwerk. Zresztą wymówił się od wszelkich szczególnych odznaczeń i nagród publicznych podziękował Rządowi za wszystkie honory, okazywane dlań do czasu przybycia do Państwa Papieckiego.

— Przybycie cudzoziemców w ostatnich dniach nadzwyczaj było wielkie, do czego przygotyły się szczególne parochody, które w tak krótkim czasie przewiozły podróżnych z Francji, Genui i Liworni. Quarantanny dla podróżnych od północy nie ma, lecz tylko cudzoziemcy przybywający z krajów, gdzie panuje cholera, dziewięć dni powinni pozostać w Lombardii. (A.P.S.Z.)

Niderlandy.

Haga, dnia 29 Marca.

Ich Kr. Wys. Xięże Fryderyk z małżonką 10-go Kwietnia przedsięwziął podróż do Berlina, dokąd, jak słyszać, w przeciągu wiosny uda się także i Królowa Jey Mośc.

— CESARZ JEGO Mośc Rossyyski, Porucznikowi artyleryi i nauczycielowi Akademii wojskowej w Breda, van Rynefeld, przesłać rozkazał kosztowny hrylantowy pierścien za dzieło jego o Polskiem powstaniu i o wypadkach wojennych w roku 1830 i 1831. (A.P.S.Z.)

Francja.

Parys, dnia 28-go Marca.

Król udzielił wczoraj posłuchanie prywatne Marszałkowi Gérard i P. Dupin a potem przewodniczył na Radzie Ministerialnej i pracował z Hrabią Montalivet.

— Dwa dzienniki Ministerialne, *Journal de Paris* i *Paix*, które z pocz±tku żadney nieczyniły tajemnicz z niezgody w Ministerium, i dzisia takoż udzielają wiadomość o dalszym trwaniu przesilenia, gdy tymczasem *Dziennik Rozpraw*, zachowuje w tej rzeczy milczenie.

— Mniemanie, że wyprawa do Konstantyny odwołana została do czasu nieokreślonego, przybiera coraz większe gruntoownosci. Rozumieja, że Jenerał Bugeaud przedsięwzimie pochod przeciwko *Abdel Kaderu* i w zdaniu, jeśli się mu udała ta wyprawa, wyruszy przeciwko Konstantynu.

— Dzienniki Karolistowskie napełnione są doniesieniami o nowej porażce Krystynistów. *Gazette de France* udziela wiadomość, że d. 21 Infant Don Sebastian pobił *Esparterę* pod Zornosą. Lecz listy z San Sebastian daty d. 24 nie niedonoszą o tej bitwie z Karlistami. Przybyły również goniec z Madrytu, przywiózł listy z tej stolicy pod datą d. 22. Wiadomość o klęsce pod Hernani, sprawiła tam naysmuiniejsze wrażenie; tymczasem spokojność niebyła naruszona.

— Na dzisiejszej giełdzie rozbiegła się pogłoska, że Karoliści wzięli Bilbao; lecz ta nie znalazła żadney prawe wiary i dla tego nie działała szkodliwie na kursa papierów Hiszpańskich. W dalszych papierach mało było ruchu.

Dnia 29.

Król przyjmuwał wczoraj Xięcia *Talleyrand* i Hrabiego *Sebastiani*, pracował potem z Ministrami Spraw Wewnętrznych, Wojsk i Sprawiedliwości.

— Zarząd biblioteki Królewskiej, podczas licytacji księgozbioru zmarłego Xięcia *Berry*, nabył Kodex Teodozyański za 5,000 fr. Jeden z tutejszych dzienników, donosi przy tej okoliczności: „Dwaj Niemieccy uczniowie przybyli do Parysa, dla nabycia wielu ważnych rękopisów z tej licytacji. Lecz przed rozpoczęciem sprzedaży, oświadczyli bibliotekarzom Królewskim, że przez przyjaciół ich w Niemczech, obowiązani są, nie nalegać o te dzieła, które nabydzie chce biblioteka Królewska, gdyż przez to chce okazać wdzięczność za uprzemysłość, z jaką otwarte były skarby literackie tego instytutu dla uczonych.“

— Listy z Bayonny żadnych jeszcze nieudzielają szczegółów o wspomnianej potyczce pod Zornosą, i dla tego niepewna jestecze, czyli rzeczywiście stanowcza była bitwa, lub tylko potyczka z przednią strażą. Tymczasem potwierdza się wkroczenie *Espartery* do Bilbao, i wkrótce musi bydż wiadomem, czyli to poruszenie odwrotne uszkodzone zostało bez walki. W Zamora i Salamanka przeszło niedawno do kroków buntowniczych. Liczne tłumy ludu, przechodzące oba te miasta wołając: „Konstytucja 1812, bez reformy!“ Urzędnik polityczny, zaledwo mógł nieco uspokoić lud obietnicą, że Rząd podzielić będzie jego życzenia, i odpowiedź ogłosił publicznie. Lekka się, ażeby ten nowy zatrzymanie Konstytucyjny, nieokazał się w innych miastach.

туціонное сумасшествіе, не обнаружалось и въ другихъ городахъ.

— Въ частномъ письмѣ изъ главной квартиры Инфанта *Донъ-Себастіана* въ Аспеитіи отъ 19 Марта, содержится: „Инфантъ *Донъ-Себастіанъ* вчера въ 4 часа по полудни оставилъ Толозу и сюда перенесъ главную квартиру, откуда однако намѣревается опять ити въ Дуранго для нападенія на Генерала *Эспартеро*, и если онъ не отступить еще до нашего приближенія, отрѣзать его отъ Бильбао. Я только предпринимать могу прокламацію Е Высоч. изданную имъ третьаго дня къ войску; она писана собственно ручною Инфантомъ, и представляетъ вамъ согласіе войскъ и настоящее выгодное положеніе *Донъ-Карлоса*. Вчера вечеромъ по прибытии въ Аспеитію, Принцъ отправился въ отстояній отсюда на 4 часа славный монастырь Лойоля первый въ Испаніи по Эскоріаля, где осмотрѣвъ великолѣпныя зданія и восхитительныя окрестности возвратится въ Аспеитію. Слѣдующее мое письмо вѣрно будетъ изъ Дуранго.“

Зо го Марта.

Вчера предсѣдательствовалъ Король въ Министерскомъ Совѣтѣ а потомъ занимался съ Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ.

— Напослѣдокъ и *Жур. Прѣній* начинаетъ уже говорить о предстоящей Министерской перемѣнѣ.

— На сего дніи биржѣ ходилъ порукамъ списокъ Министровъ, который возбудилъ въ какое вни-
маніе тѣмъ, что многие свѣдущіе люди бились объ закладъ, что списокъ сей завтра будетъ въ *Мониторѣ*. Въ спискѣ семь Г. *Гизо* поставленъ Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ и Президентомъ Совѣта а Графъ *Себастіані* Министромъ Иностранныхъ Дѣлъ.

— *Journal du Commerce* сообщаетъ: „За нѣсколько времени предъ симъ говорили вообще, что фрегатъ, на которомъ отплылъ Принцъ Людвікъ *Бонапарт*, назначенъ прямо въ Соединенные Штаты. Прибывъ въ Нью-Йоркскія воды, онъ предпринялъ путь въ южныя моря. Полагаютъ, что Принцъ выступить на землю въ Ріо-Жанейро.“

— Съ Испанскихъ границъ сегодня нетъ почти совершенко новѣйшихъ извѣстій и кажется нетъ сомнѣнія, что первыя донесенія о мнимомъ сраженіи при Цорнозѣ по крайней мѣрѣ весьма преувеличены, ибо вѣроятно *Эспартеро* гораздо прежде вступила въ Бильбао, для избѣжанія рѣшительного сраженія.

31-го Марта.

Король даваль вчера Маршалу *Жерару* частную аудіенцію и занимался потомъ поперемѣнно съ Графомъ *Монталиве*, Министромъ Юстиціи и Президентомъ Совѣта.

— Слышино, что Наслѣдный Шведскій Принцъ еще въ этомъ году посетить Парижъ.

— Князь *Любецкій* сегодня предпринялъ обратный путь отсюда въ С. Петербургъ.

— Знаменитый Хирургъ, Баронъ *Любуа*, вчера послѣ кратковременной болѣзни скончался.

— Парижскій Архіепископъ вчера приглашалъ себѣ на совѣщаніе многихъ знаменитыхъ Адвокатовъ легитимистической партіи, чтобы съ помощью ихъ найти средства воспрепятствовать исполненію закона объ уступкѣ мѣста, где находился Архіепископскій дворецъ. Кажется, всѣ единогласно подтвердили, что воспрепятствовать тому невозможно, и конечно по этому случаю ни одинъ изъ легитимистовъ не возражалъ нимало при объявленіи этого закона.

— Въ будущій понедѣльникъ Палатѣ Перовъ будетъ представлено донесеніе по дѣлу *Меніе*. Число соучаствниковъ, которые будутъ представлены въ судъ, все еще не извѣстно.

— Въ *Journal du Commerce* сказано: „Можемъ рѣшительно увѣритъ, что одною изъ послѣднихъ мѣръ чинѣнія военнаго Министра было образованіе трехъ отборныхъ эскадроновъ кавалеріи, которые назначены для охранительной стражи Королю. Неизвѣстно навѣрное, какъ будетъ называться этотъ корпусъ, но мундиръ будетъ походить на прежній гвардейскій. Жалованія каждый рядовой будетъ получать по одному франку на день.“

— Изъ Байонны пишутъ, отъ 28 ч. „*Донъ Карлосъ* 24 еще не оставилъ Эсталлы. Письма изъ главной квартиры *Донъ-Карлоса* отзываются невыгодно о движеніи *Эспартеры*. Христионы по прежнему держатся въ селеніяхъ и въ окрестностяхъ Пампелонъ. Г. *Сенільгесъ*, Коммисаръ Французскаго Правительства въ Испанской арміи, пишетъ изъ Санть-Себастіана отъ 25-го ч., что онъ отправится въ Бильбао чтобы узнать удобно ли сообщеніе. Онъ надѣется въ скоромъ времени исправить ошибку при Гернані. Вчера съ двухъ шлюпокъ, тянутыхъ пароходомъ, доставлены на берегъ 4 орудія съ 22 артиллеристами.

— List prywatny z g³ownej kwatera Infanta *Don Sebastian* z Aspeytia pod 19 Marca donosi: „Infant *Don Sebastian*, wczora o godz. 4 po południu opuścił Tolozę, przenosząc tu główną swą kwaterę, z kąd jednak ma zamiar znowu wejść do Durango, aby uderzyć na Jenerała *Espartero*, i odciąć go od Bilbao, i jeśli nieprzedewziął już odwrotu przed naszem zblizeniem. Mogę tylko przestać wezwanie J. Kr. Wys. wydane przezeń wczora do wojska, które wychodzi z pod pióra samego Infanta i okaże jedność wojska i terra niejedsze pomyślne położenie *Don Carlosa*. Wczora wieczorem po przybyciu swém do Aspeytia, Xiąże udał się do oddalonego ztąd na kwadrans drogi sławnego klasztoru Loyola, pierwszego w Hiszpanii po Eskurialu, dla obyczienia prawdziwie wspaniałych gmachów i czarownych okolic, a potem powróci do Aspeytia. Następujący mój list datowany będzie zapewna z Durango.“

Dnia 30.

Wczora przewodniczył Król na Radzie Ministeryalney, a potem pracował z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

— *Dziennik Rozpraw* przerywa nakoniec swoje milczenie, o mającym nastapić zmianie Ministeryalney.

— Na dzisiejszej giełdzie krążyła lista ministerialna, która przez to wzbiudziła uwagę, że wiele, zwyczajnie dobrze zawiadomionych osób, szlo o zakład, iż umieszczone będzie jutro w *Monitorze*. Na liście tey, znaduje się P. *Guizot*, jako Minister Spraw Wewnętrznych i Prezydent Rady i Hrabia *Sebastiani*, jako Minister Spraw Zewnętrznych.

— W *Journal du Commerce* czytamy: „Mówiono powszechnie przed niejakim czasem, że fregata, na której odpłynął Xiąże Ludwik *Buonaparte*, przeznaczona prosto do Stanów Zjednoczonych. Przybywszy na wody Nowego-Yorku, przedsięwzięła tymczasem drogę na morze południowe. Rozumiej, że Xiąże wylądował w Rio-Janeiro.“

— Od granic Hiszpańskich caškiem niema dzisia nowzych wiadomości i zdaje się w rzeczy samej, że pierwsze doniesienia o mniemaney bitwie pod Zornosa, przynajmniej bardzo są przesadzone, gdyż *Espartero* pewnie cofnął się wczoraj do Bilbao, dla uniknięcia stanowczy bitwy.

Dnia 31.

Król dawał wczora audycencyjny prywatny Marszałkowi *Gérard* a potem pracował na przemian z Hrabia *Montalivet*, Ministrem Sprawiedliwości i Prezydentem Rady.

— Mówią, że Xiąże Następcy Szwedzki, w tym jeszczego roku odwiedzi Paryż.

— Xiąże *Lubecki* wyjechał dzisia ztąd z powrotem do Petersburga.

— Stawny Chirurg, Baron *Dubois*, umarł wczora po krótkiej chorobie.

— Arcy-Biskup Paryski zgromadził wczora u siebie na konferencję wielu znakomitych adwokatów partyi legitymistycznej, dla naradzenia się nad średzkami, przez które można było sprzeciwieć się wykonaniu prawa o ustąpienie placu, gdzie stał pałac Arcy-Biskupi. Zdaje się, iż się jednogłośnie zgodzono, że niepodobnem jest żadne czynne sprzeciwienie się, i te okoliczności zapewna przypisać nalezy, że żaden z członków stronnictwa legitymistycznego nie mówił przy wniesieniu tego prawa.

— W przyszły poniedzialek, Sędziowi Parów niezwodnie podany będzie raport o sprawie *Meuniego*. Niezwiedoma jeszcze liczba tych osób, które stawione będą u Sądu jako współwinne.

— W *Journal du Commerce* czytamy: „Rozumiemy, iż z pewnością możemy donieść, że jednym z ostatnich średzków Ministra wojny, jest utworzenie trzech wyborowych szwadronów jazdy, które przeznaczone są służyć za eskortę dla Króla. Niewiemy z pewnością jak się nazywać będzie ten korpus; lecz uniform bardzo będzie podobny do dawniejszego Gwardyi. Żołd dla żołnierzy tego korpusu, naznaczono po 1 fr. na dzień.“

— Donoszą z Bayonny pod d. 28: „*Don Carlos* d. 24 jeszcze nie opuścił Estelli. Przychodzące listy z głownej kwatera Karolistowskiej, poruszenie *Espartero* opisują niepomyślnem dla tego Jenerała. Krystyni ciągle się trzymają w swych stanowiskach około Pamplony. P. *Senilhes*, komisarz Rządu Francuzkiego przy wojsku Hiszpańskiem donosi z St. Sebastian pod d. 25, iż udaje się do Bilbao dla przekonania się czyli komunikacye są wolne. Rozumie on, że w krótkim czasie znowu się wynagrodzi, niepowodzenie pod Hernani. Wczora dwie szalupy, które ciągnione były przez statek parowy, wylądowały działa i 22 artylerzystów

Кажется, что орудия поставлены будуть близь мос-
та въ Бегобії. Неизвестна цѣль этой демонстраціи;
развѣ Генералъ Эвансъ рѣшился напасть съ этой сто-
роны? Утверждаютъ, что Мадритское Правительство на-
мѣрено было усилить сѣверную армію 30,000 боль-
шою частію изъ подвижной національной гвардіи.
Постскриптумъ: Сей часъ распространился слухъ,
что Генералъ Эвансъ немедленно сдѣлаетъ нападеніе
на Карлисткую линію. (A.P.S.Z.)

ВѢЛИКОБРИТАНІЯ И ИРЛАНДІЯ.

Лондонъ, 28-го марта.

Вчерашия придворная газета уведомляетъ о
перемѣщении Кор. Секретаря посольства въ Флорен-
ції, Г-на Эджкомби, въ семъ же званіи въ Швейца-
рію, а Секретаря посольства при Швейцарскомъ Сою-
зѣ Г. К. Ф. Вильмота, въ Флоренцію, а также о
наименованіи Подполковника Р. Догерти, Генераль-
Капитаномъ и Намѣстникомъ Сіерра-Леона и подвѣ-
домственныхъ мѣстъ.

— *Globe* уведомляетъ, что членъ фамиліи Графа
Дургама, писалъ недавно изъ Ст. Петербурга, что
Графъ отправится въ Карлсбадъ пользоваться вода-
ми, какъ только состояніе погоды дозволить ему
выѣхать изъ Петербурга.

— Января 1-го ч. с. г. находилось на разныхъ
Госуд. корабляхъ съ преступниками, 2,202 заключенныхъ.
Въ теченіе прошлаго года, 3,851 приговоренныхъ,
отослано въ новый Южный Вались и Вандеменскую землю.

31-го марта.

Король пожертвовалъ сто фун. стерлинг. для
подкѣплѣнія нуждающихся Шотландскихъ горцевъ.

— *Morning Chronicle* приводить на память, что
Принцессы Викторія собственно признается совер-
шеннолѣтнею на 21 году, и что только на случай пре-
ждевременной смерти Короля, предложеннымъ бил-
емъ въ Ноібрѣ 1830 Лордомъ Линдсурстомъ, ея
совершеннолѣтіе назначено уже съ окончаніемъ 18-ти
лѣтъ.

— Князь и Княжна Полинъякъ съ своимъ сыномъ
Армандомъ вчера выѣхали отсюда въ Дувръ. Во вторникъ
представлялись они Ихъ В-вамъ въ Виндзорѣ,
потому что отправляются на нѣсколько мѣсяцовъ
въ Германію.

— По донесеніямъ жур. *Durham Chronicle*, хотя
Графъ Дургамъ постыдѣлъ Англію въ Маѣ, но онъ
никакъ не намѣренъ оставлять своего поста, какъ Пон-
сланикъ при Россійскомъ Дворѣ.

— Здѣшній Туристкій Посланникъ въ жилищѣ сво-
емъ въ паркѣ Регента, будетъ давать празднества;
первое изъ нихъ будетъ въ слѣдующій понедѣльникъ,
второе 7 и третье 10 Апрѣля; всѣ иностранные Пон-
сланики съ своими супругами и много знатныхъ и-
ностранцевъ будутъ здѣсь присутствовать.

— *Morning-Herald* предвѣщаетъ сегодня скорое
распущеніе нынѣшняго Кабинета, ибо Верхній Пар-
ламентъ ни въ какомъ случаѣ не примѣтъ била о
Ирландскомъ Муниципальномъ преобразованіи и самъ
Лордъ Джонъ Россель въ началѣ сего засѣданія объяс-
нилъ, что Министерство уступить, если не удастся
ему поддержать сего била въ Верхнемъ Парламентѣ.

— Изъ провинцій мы узнали, что бурная погода,
которая въ продолженіе послѣднихъ двухъ недѣль
свирѣствовала въ Лондонѣ, прошла по всей области.
Въ Бристолѣ 15-го ч. термометръ стоялъ на 8 град.
въ Кесичѣ на 5 град. ниже нуля, а во многихъ окрестностяхъ такъ много выпало снѣга, что нельзя
было ѳздить въ экипажахъ. (A.P.S.Z.)

ИСПАНИЯ.

Мадридъ, 21-го марта.

Сообщенія журналами офиціальныхъ подро-
бности о дѣйствіяхъ сѣверного войска, большое воз-
будили опасеніе, а также не менѣе увеличился не-
пріязненный образъ мыслей противу Кабинета. Вездѣ
слышны вопросы, что до сихъ поръ сдѣлалъ Ан-
глій легіонъ, который такъ дорого стоитъ. Неполученіе
извѣстій изъ Эстремадуры, Валенсіи и Арагоніи,
все болѣе увеличиваетъ всеобщее беспокой-
ствіе. (A.P.S.Z.)

ПОРТУГАЛИЯ.

Лиссабонъ, 19-го марта.

Королева 12-го ч. имѣла пріемъ и хотя съ ви-
ду была здоровая; однако съ трудомъ могла ходить по
причинѣ боли въ ногахъ.

— На Министра *Са да Бандеира* внесена къ Кор-
тесамъ жалоба, что онъ принялъ многихъ Мигуэ-
листовъ.

— Вообще полагаютъ, что Мигуэлистская партія
ожидаетъ успѣха *Донъ-Карлоса* въ Испаніи, чтобы
отказаться отъ повиновенія Королевѣ *Дониѣ-Марії*.

w Socia. Działa mają bydż umieszczone w bliskości mo-
stu Behobia. Niemożna lepiej przewidzieć tej demonstra-
cyi, jak źe Jenerał Evans z tej strony zamierzył uderze-
nie.—Zapewniają, że Rząd Madrycki, zamierza wojsko
północne, po większej części składajace się z ruchomej
gwardyi narodowej, wzmacnić do 30,000.—Przypisek.
W tym momencie rozbiegała się wiadomość, że Jenerał
Evans niezwłocznie uderzy na linię Karlistowską.”

(A.P.S.Z.)

БРІТАНІЯ ВІЕЛКА I ІРЛАНДІЯ.

Лондонъ, dnia 28-goMarca.

Wczorajsza Gazeta Dworu donosi o przeniesie-
niu Królew. Sekretarza poselstwa we Florencji, P. G.
Edgcumbe, w tymże urzadzie do Szwajcarii, a Se-
kretarza poselstwa przy Związkach Szwajcarskim P. C.
F. Wilmot do Florencji, również o mianowaniu Pod-
poltkownika R. Doherty, na Kapitana Jeneralnego i Na-
miesnika Sierra Leona i dalszych posiadłości.

— *Globe* donosi, że jeden z czonków familii Hrabiego
Durham, pisał nie dawno z St. Petersburga, iż Hrabia
uda się do Karlshadu, dla używania kąpieli, jak tylko
pora czasu dozwoli wyjechać z St. Petersburga.

— Dnia 1 Stycznia ter. roku, na różnych okrętach
Państwa z przestępami, znajdowało się 2,202 więźniów.
W przeciagu przeszłego roku, 3,851 osądzonych wysła-
no do południowej Wallii i kraju Vandiemen.

Dnia 31.

Król ofiarował sto funtów szterlingów na wspar-
cie cierpiących niedostatek górali Szkoickich.

— *Morning Chronicle* przypomina, że Xięźniczka
Wiktorja właściwie w roku 21 będzie dopiero zupeł-
noletnią, i że tylko na przypadek, jeśli śmierć Króla
terazniejszego nastąpiła przedwcześnie, przez bil
Lorda Lyndhurst w Listopadzie r. 1830, pełnoletność
jej postanowiona po skończonych 18 latach.

— Xiążę i Xiężna Polignac ze swym synem Ar-
mandem, wyjechali wczora z Ład do Dover. We wtorek
przyjmowani byli u Królewstwa Ich Mości w Wind-
sor, gdyż na kilka miesięcy wyjeżdżają do Niemiec.

— Podług doniesień *Durham Chronicle*, Hrabia Dur-
ham, chociaż odwiedzi w Maju Anglię, lecz zgoła nie
ma zamiaru opuszczać swojego urzędu Poselskiego przy
Dworze Rossyjskim.

— Tutejszy Poseł Rossyjski, w mieszkaniu swoim
w parku Regenta, dawać będzie uczy; pierwsza z tych
będzie w przyszły poniedziałek, druga d. 7, a trzecia d. 10
Kwietnia; wszyscy zagraniczni Posłowie z małżonka-
mi i wielu innych znakomitych cudzoziemców, będą
na nich obecni.

— *Morning Herald* przepowiada dzisiaj przedkie roz-
wiązanie gabinetu, ponieważ Izba Wyższa w żadnym
przypadku nie przyjmie bilu Irlandzkiej reformy mu-
nicipalney, i ponieważ sam Lord John Russel na po-
czątku tego posiedzenia ogłosił, że Ministeryum ustą-
pi, jeśli się mu nie udało, utrzymać ten bil w Izbie
Wyższej.

— Z prowincji dowiadujemy się, że burzliwa pogo-
da, która panowała w Londynie podczas ostatnich dwóch
tygodni, rozszerzyła się po całym lądzie. W Bristol d.
15 termometr stał na 8 stop., w Keswick na 5 stop.
pod punktem marznienia, a w wielu okolicach tak głę-
boki śnieg wypadł, że przejazd stał się niepodobnym.

(A.P.S.Z.)

ІСЛАВІЯ.

Madryt, dnia 21-go marca.

Udzielone przez dzienniki szczegóły urzędowe o
działaniach wojska północnego żywą wzbudziły obawę
i niemniej powiększył się nieprzyjaźny sposób my-
ślenia przeciwko Gabinetowi. Wszędzie dają się sły-
szeć zapytania, co dotąd zrobiła Legia Angielska, która
tak wiele kosztuje. Niedostatek wiadomości z Estre-
mady, Walencyi i Arragonii powiększa ciągle powsze-
chną niespokojność. (A.P.S.Z.)

ПОРТУГАЛИЯ.

Lisbona, d. 19 Marca.

Królowa d. 12 dawała pokój, i chociaż dobrze
wyglądała; jednak chodzenie ją bardzo utrudzało z przy-
czyny bolu w nogach.

— Na Ministra *Са да Бандеира* zanesiono do Kor-
tесów skargę, ponieważ on przyjął wielu Miguelistów.

— Rozumieją powszechnie, że stronnictwo Miguelis-
towskie, oczekuje tylko powodzenia *Don Carlosa*, dla
wypowiedzenia Królowej *Donnie Maryi*, posłusze-
nia.

— Извѣстіе, что Королева имѣеть надежду быть матерью, возбудило общую радость, даже между ультра-либеральной партией. Полагаютъ, что разрѣшеніе отъ бремени Ея В-ва послѣдуетъ въ началѣ Августа. Вообще съ похвалою говорять обѣ уваженіи, которое оказываетъ Принцъ Фердинандъ своей супругѣ.

— *Diario* увѣдомляетъ, что Начальникъ Гериласовъ Рамешидо, послѣ сраженій нѣсколько часовъ бывшаго, потерпѣлъ пораженіе; его силы состоять изъ 300 чл.

— Сей же журналъ содержитъ декретъ коимъ Кортесы уполномочили Правительство, въ продолженіи трехъ мѣсяцевъ производить неограниченныя насилия въ округахъ Серра де Аргарве, Феро, Беха и Эвора, съ условіемъ, чтобы въ поступкахъ своихъ дать Кортесамъ отчетъ.

— Г. Мидоси сдѣлалъ предложеніе Кортесамъ, чтобы обложить податью всѣ предметы роскоши, какъ то, экипажи, лошади, лошаковъ и прислугу (исключая работниковъ и животныхъ требуемыхъ для земледѣлія), которое принято съ похвалою. (A.P.S.Z.)

Г а л и ц і я.

Лембергъ, 25-го Марта.

По донесеніямъ изъ Черновицъ, тамъ и во всей Буковинѣ, 4-го ч. с. м. выпало только снѣга, что Черновицкій дилижансъ на другой день не могъ выѣхать съ мѣста. И такъ должно было отправить письма въ легкихъ саняхъ, которые прибыли въ Лембергъ половиною дня позже обыкновеннаго, ибо во многихъ мѣстахъ, по причинѣ снѣга, съ трудомъ можно было проѣхать. И здѣсь также 4 и 5 марта, такой былъ снѣгъ, что мы имѣемъ санную дорогу, какой не было во всю зиму. (G. C.)

Т у р ц і я.

Константинополь, 1-го Марта.

Здѣсь удивляются, что нѣкоторыя Европейскія газеты считаютъ важнымъ посланіе Г-на Уркартъ и этому обстоятельству приписываютъ его многократныя, впрочемъ совершенно личныя сношенія съ Министерствомъ Оттоманскимъ. Г. Уркартъ со всѣмъ здѣсь не играетъ роли, какую ему приписываютъ. Онъ замѣчательно по нѣкоторымъ странностямъ; иногда онъ носятъ платье по Восточному и называетъ себя *Дауд-Пашею*. Онъ поссорился съ уважаемымъ всѣми Лордомъ Понсомби, оставилъ гостиницу посольства и наиль для себя квартиру. Здѣсь весьма рады, что во время отсутствія Лорда Понсомби, не Г. Уркартъ будетъ исправлять дѣла.

— Изъ Константинополя сообщаетъ *Times* отъ 1 марта: „Султанъ Магнудъ, кажется слѣдуетъ Калифамъ Гаруну аль Рашиду и Аль Мамому и кажется свою столицу хотеть сдѣлать столъ блестательнымъ центромъ наукъ, какъ были Багдадъ и Дамаскъ во времія упомянутыхъ Калифовъ. На прошлой недѣлѣ въ Перѣ открыто медицинское училище, въ которомъ всѣ отрасли медицины будутъ преподавать Европейскіе Профессора. Сначала Улемы сильно сопротивлялись наукѣ практической анатоміи, однако наконецъ согласился Шекіз-Исламъ, подъ условіемъ, что для анатомическихъ разсѣченій должны только употребляться тѣла Христіанъ и Евреевъ.“ (A.P.S.Z.)

Е г и п е тъ.

Courrier содержитъ письмо изъ Александріи отъ 4-го марта, въ которомъ между прочимъ сказано: „Ибрахимъ-Паша на этотъ разъ не съ такимъ восторгомъ принять въ Каирѣ, какъ прежде, и это возбудило всеобщее вниманіе, что старый Паша тотчасъ отправился въ верхній Египетъ. Ибрахимъ боленъ и долженъ быть подвергнуться операциѣ, которая однако была благополучна. Князь Пиклер-Мускау сопровождаетъ Пашу въ Верхній Египетъ. Общество для изслѣдованія пирамидъ, распущенное Г. Ка-силія объявить теперь работы, до какой степени они произведены. — Здѣшнее правительство получило извѣстіе, что Султанъ намѣренъ свой флотъ замѣстить Американскими офицерами. Если бы и Мехмед-Али тоже сдѣлалъ, то соединенный Турско-Египетскій флотъ составлялъ бы могущественную силу. Но все это зависитъ отъ восстановленія дружественныхъ сношеній между обоими Правительствами. Уполномоченный для сего Бейлекши Эффендій возвратился въ Константинополь весьма довольнымъ успѣхами своего посольства. Прибыль также Татаринъ съ векселями на 15 мил. піастровъ для уплаты подати Султану. Не прошло года какъ уже отправлена вторая посылка. При производящейся здѣсь недавно публичной продажѣ хлопка этой бумаги, наявилось охотниковъ ибо послѣднія извѣстія изъ Англіи и прочей Европы огорчили купцовъ.

— Wiadomość, że Królowa zostanie matką, wzbu-dziła tą powszechną radość, nawet między stronnictwem ultraliberalnym. Rozumieja, że rozwiązanie Jey Kr. Mości nastapi na poczatku Sierpnia. Poważenie, jakie Xięże Ferdynand okazuje dla swej Małżonki, podoba się powszechnie.

— *Diario* donosi, że dowódca Guerilasów Remeschi-do, po kilka godzinnej bitwie doznał porażki; siły jego składają się ze 300 ludzi.

— Tenże dziennik zawiera dekret, przez który Kortezu upoważniły Rząd do pełnienia nieograniczonej władzy w okręgach Serra de Argarve, Faro, Beja i Evora z warunkiem, aby zeswych postępowań zdał później Kortezom sprawę.

— P. Midosi uczynił Kortezom przełożenie, aby na wszystkie artykuły do zbytku służyć, jako pojazdy, konie, muły, usługi (wyjmując robotników do roli oraz potrzebne do tego konie i woły) nałożyć podatek; przełożenie to z pochwałą przyjęte zostało. (A.P.S.Z.)

G A L I C Y A.

Lwów, 25-go Marca.

Podlug wiadomości z Czernowic, tam i w caley Bukowinie, d. 4 b. m. tyle spadło śniegu, iż dyliżans Czernowicki nazajutrz nie mógł z mieysca ruszyć. Musiano zatem listy wyexpedyować lekkimi sankami, które jednak przybyły o pół dnia później do Lwowa, gdyż w wielu mieysach, dla mocney zamieci, zaledwo można było jechać. I u nas d. 4 i 5 marca tak wielki był śnieg, że mamy sanną, jakieyśmy tey zimy jeszcze nie mieli. (G.C.)

T U R C Y A.

Konstantynopol, d. 1 Marca.

Mocno się tu nad tém dziwią, że niektóre dzien-niki Europejskie posłaniu P. Urquhart nadały szcze-gólną ważność, i tey okoliczności przypisują jego częste, lecz tylko osobiste stosunki z Ministeryum Ottomanskim. P. Urquhart zgoła nie gra roli, którą mu nadają. W rzeczy samej, tylko przez szczególne po-stępowanie czyni on siebie godnym uwagi; niekiedy nosi ubior orientalny i mianuje się Daud Baszą. Przed niejakim czasem poróżnił się nawet z powszechnie sza-nowanym Lordem Ponsomby, opuścił hotel Poselstwa i do własnego przeniósł się mieszkania. Mocno są tu uradowani, że nie P. Urquhart będzie sprawował interessa w nieobecności Lorda Ponsomby.

— *Times* donosi z Konstantynopolu pod d. 1 Marca: „Sultan Machmud zdaje się naśladować Kalifow Haruna al Raschida i Al Mamuma, stolicę swoją chce uczynić równie tak świetnem siedliskiem nauk, jak było w Bagdadzie i Damaszku za czasów tych Kalifów. Na przeszłym tygodniu w Pera otworzoną została szkoła medyczna, w której wszystkie nauki należące do medycyny, wykładać będą Professorowie Europejscy. Nauce Anatomii praktycznej z poczatku mocno sprzeciwiali się Ulemowie, jednak Szejk Islam zezwolił nakoniec pod warunkiem, że tylko ciała chrześcian i żydów używane będą do sekcyj.“ (A.P.S.Z.)

E G I P T .

Courrier zawiera list z Alexandrii pod dniem 4 marca, w którym między innemi czytamy: „Ibrahim-Basza nie z takim entuzjazmem przyjęty został tym razem w Kairze, jak dawniej, i to powszechną wzbu-dziło uwagę, że stary Basza, natychmiast wyjechał do wyższego Egiptu. Ibrahim jest chory i musiał wytrzymać operację, która jednak szczególnie wykonana została. Xięże Pückler-Muscau, towarzyszy Baszy w jego podrózy do wyższego Egiptu. — Towarzystwo do odkrycia Piramid rozwiązało się, i P. Caviglia ogłosił teraz pracę, jak daleko posunięte zostały. — Rząd tutyszy otrzymał wiadomość, że Sultan ma zamiar umieszcic na flocie swej Amerykańskich Oficerów marynarki. Jeśliby i Mehmed-Ali to czynił, wtenczas połączona Turecka i Egiptskia flotta, tworzyłaby potęzną siłę. Wszystko jednak zależy od przywrócenia przyjacielskich stosunków między obdwoma Rządami. Upoważniony do tego Beylekschi Effendi, miał powrócić do Konstantynopola bardzo zadowolony ze skutku swego poselstwa. Przybył tu także Tatar z wexlami na 15 milionów piastrów dla wypłaty trybutu Sultaniowi. Od r. już to wyszło drugie przysłanie. Podczas publicznej przedaży bawelny, odbywającej się tu nie dawno, zgoła nie było kupujących, gdyż ostatnie wiadomości z Anglii i reszty Europy zasmuciły kupców. Rząd ogłosił, że cały swój zapas przedawać będzie prywatnie. Trzy oficerowie i 12 maytków, o-

Правительство объявило, что весь запас продать частнымъ образомъ. Три офицера и 12 матросовъ послѣдніе изъ Евфратской экспедиціи изъ Бейрута сюда прибыли и возвратятся въ Англію. Ожидаютъ также сюда Полковника Чеснелъ. (A. P. S. Z.)

Разныя извѣстія.

Докторъ Бекштейнъ, известный чудеснымъ своимъ леченіемъ посредствомъ простой воды, на послѣднихъ дніяхъ издалъ въ Берлинѣ сочиненіе подъ заглавіемъ: „Лекарь безъ Медицины, или наставленіе какъ безъ лекарствъ, помошью холодной воды, можно избавиться отъ болѣзни и какъ излѣчать всякия болѣзни.“

— Нищутъ изъ Ульма, что выдѣлка сахара изъ свекловицы, тамъ все болѣе распространяется. Для поощрѣній сей отрасли промышленности и чтобы онную сдѣлать еще болѣе полезною, къ этому содѣствовало новое важное изобрѣтеніе. Увѣрились, что изъ выжимковъ оставшихся отъ свекловицы, можно выдѣлывать бумагу и нѣсколько опытовъ сдѣланыхъ для повѣрки сего изобрѣтенія, произвели прекрасную бумагу.

— Въ Лондонѣ 16-го числа марта, въ домѣ Остъ-Индской Компаниї сдѣлало покушеніе на жизнь Вице-Президента сей Компаниї Г. Джонъ Логъ. Какой то человѣкъ, по имени Кирней, хотѣлъ съ нимъ повидѣться и вошелъ въ его комната, онъ вынулъ ножъ какіе носятъ обыкновенно Малайскіе жители и пронзилъ его два раза въ затылокъ и въ щеку. На крикъ Вице-Президента поспѣшило къ нему нѣсколько человѣкъ, которые схватили убийцу и связавъ отправили въ Мансіонъ-Гаузъ. Приглашенный лекарь объявилъ что раны совсѣмъ безопасны. При допросахъ тотчасъ дѣлаемыхъ Лордомъ Меромъ, преступникъ имѣлъ блѣдное лицо и мрачный взоръ, но казался совершенно спокойнымъ. Изъ обширныхъ его показаній выходить слѣдующее: Кирней во время Бирманской войны служилъ въ войскахъ Компаниї, и по окончаніи войны, онъ считалъ себѣ обижденнымъ, потому что всѣ его домагательства, на счетъ производства, оставлены безуспѣшно. Тогдашній Намѣстникъ Лордъ Бентинкъ, будто три года лѣстилъ его обѣтами и напослѣдокъ приказалъ предоставить ему на волю: или опять вступить въ службу Компаниї, или возвратиться въ Англію. Кирней оставилъ Индию и прибылъ въ Англію подальше прошеніе къ Лорду Веллингтону, который ему отвѣчалъ, что онъ собственнымъ иждивеніемъ долженъ возвратиться въ Индию. Кирней, недовольный тѣмъ, отправился къ тогдашнему Вице-Президенту Компаниї, Г. Эстеллю и бывъ худо принять нанесъ ему ударъ зонтикомъ, такъ что поверили его на землю, за что шесть мѣсяцевъ содержимъ былъ въ тюрьмѣ. Получивъ свободу онъ возвратился въ Индию, но и тамъ за угрозы противу Лорда Бентинка опять заключенъ на 12 мѣсяцевъ. Выдергавъ сей новый арестъ, онъ получилъ нѣкоторое пособіе отъ Г. Меткальфа временно бывшаго Намѣстникомъ, но по прекращеніи этого пособія за прибытіемъ новаго Намѣстника Лорда Аукланда, возвратился въ Англію. Напослѣдокъ касательно послѣдняго своего поступка, Кирней утверждаетъ, что онъ не былъ намѣренъ умертвить Вице-Президента, но требуя отъ него пособія своему сыну и будучи худо принятъ, хотѣлъ напугать его показавъ ему ножъ. Г. Логъ, схватилъ его за руку и хотѣлъ отнять ножъ; при сей борѣѣ самъ Кирней изранилъ себя въ шею и будучи принужденнымъ защищать собственную жизнь, пользовался падениемъ Г-на Лога, пронзилъ его въ голову. — Всѣ радуются, что сохранилъ жизнь Г. Логъ, котораго вообще почитаютъ. (T. P.)

Алмазы.

Алмазы существуютъ, разсѣянно, по нѣкоторымъ мѣстамъ земной поверхности, но всегда въ небольшомъ количествѣ. Они чаще всего бываютъ покрыты землистою корою, которая препятствуетъ узнать присутствіе алмаза прежде промывки. По наблюденіямъ, сдѣланнымъ въ Бразилии, полагаютъ, что мѣстопребываніе алмазовъ находится на дѣлѣ и покатастахъ широкихъ долинъ, не на болѣйшой глубинѣ подъ поверхностью земли. Почвы, заключающія алмазы весьма рѣдки. Индія есть страна, известная въ этомъ отношеніи съ самыхъ древнихъ временъ, хотя нѣть достовѣрныхъ свѣдѣній о мѣстахъ, где производится добываніе алмазовъ; они находятся въ окрестностяхъ Голконды, въ Деканѣ и въ Бразилии.

Островъ Борнео, провинція Минас-Гераесъ, въ Бразилии, западная части Уральскихъ горъ, также заключаютъ это драгоценное произведеніе. Добываніе алмазовъ въ Индіи свободно; только Правители областей, гдѣ оно производится, платятъ пошлину. Способъ добыванія алмазовъ въ Индіи состоить въ томъ, что промываютъ землю, содержащую алмазы,

statni z wyprawy na Eufrat, z Beyrut tu przybyli, i powrót do Anglii. Również oczekują tu Półkownika Chesneya.“ (A.P.S.Z.)

ROZMAITE WIADOMOŚCI.

Doktor Beckstein, znany z cudownych swoich leków za pomocą prostej wody, wydał ostatniemi czasy, w Berlinie dzieło, pod tytułem: „Lekarz bez Medycyny, czyli instrukcja, jak bez lekarstw, za pomocą zimnej wody, można się równia od chorób zachować, jak i wszelkie choroby leczyć.“

— Piszą z Ulm, iż wyrabianie cukru z baraków co raz bardziej się tam rozszerza. Do ożywienia terygali przemysłu i uczynienia bardziej jeszcze korzystną, przyczyniło się niedawno nowe ważne odkrycie. Przekonano się, iż z wytłocyn pozostających od buraków, wyrażać można papier, i kilka doświadczeń w celu sprawdzenia tego odkrycia przedsięwziętych, daly w wypadku papier bardzo piękny.

— W Londynie 16 marca zmarł, w domu kompanii Wschodnio-Indyjskiej, popelniony rostał zamach na życie Vice-Prezydenta też kompanii P. Johna Loch. Człowiek niejaki naźwiskiem Kearney, żądał z nim wiadzieć się, i wszedłszy do jego pokoju, dobył noża, jaki zwykli nosić malajczycy, i zadał mu dwie rany, jedną w tylną część głowy, drugą w policzek. Na krzyk Vice-Prezydenta, nadbiegło kilka osób, które morderca schwytali, związały i odesłały do Mansion House. Przywołany lekarz oświadczył, iż rany wcale nie są niebezpieczne. Na badaniach niezwłocznych przez Lorda Mayora uczynionych, morderca, mający twarz bardzo bladą i wzrok obłąkany, okazał się zupełnie spokojnym. Z rozciąglzych jego zeznań wynikają fakta następujące. Kearney, podczas wojny birmanskiej, służył w wojsku Kompanii, i po ukończeniu wojny, sądził się skrywdzonym, z powodu, iż domagania się jego względem awansu zostały bez skutku. Owczasowy wielkorządca, Lord Bentinck, uwodził go jakoby trzy lata obietnicami, i uakonie rozkazał, aby zostawiono mu do wyboru: wejść na nowo do służby kompanii, lub wrócić do Anglii. Kearney opuścił Indię i przybywszy do Anglii zaniosł prośbę do Lorda Wellingtona, który mu wszakże oznajmił w odpowiedzi, iż powinien wlasnym kosztem do Indii wrócić. Kearney, nie mając zadość na tem, udał się do ówczesnego Vice-Prezydenta kompanii, P. Astell, i zostawszy niegizecznie przyjętym, uderzył go parasolem, tak, iż obalił o ziemię, za co sześć miesięcy wysiedział w więzieniu. Po odzyskaniu wolności, wrócił do Indii, ale tam, za groźki przeciw Lordowi Bentinck znowu do więzienia na 12 miesięcy wtrącony został. Wysiedzawszy ten nowy zakres, otrzymał niejakie wsparcie od P. Metcalf, zastępującego tymczasowo miejse Wielkorządcy; ale wsparcie ustały za przybyciem nowego Wielkorządcy, Lorda Auckland, i Kearney znowu wrócić musiał do Anglii. Nakoniec, co do ostatniego swojego postępu, Kearney utrzymuje, iż nie miał zamiaru zabicia Vice Prezydenta, lecz, żądając od niego opatrzenia dla swojego syna, i widząc się źle przyjętym, chciał go zastraszyć widokiem noża. P. Loch, ujrzałszy noż, chwycił go za rękę i chciał mu go wydrzeć; w posuwaniu się tem sam Kearney raniony został w szyję, i, widząc się wreszcie przymusowym bronić własnego życia, korzystał z chwili, kiedy P. Loch upadł, i zadał mu ranę w głowę. — Wszyscy się cieszą ze szczęśliwego ocalenia życia P. Loch, który jest urzędnikiem powszechnie szacowanym. (T. P.)

DYAMENTY.

Dyamenty znajdują się rozrzucone w niektórych mięscach na powierzchni ziemskiej, lecz zawsze w małej ilości. Najszerzej są pokryte ziernią skorupą, która przeszkadza do poznania obecności dyamentu przed opłókaniem. Podług postrzeżeń, czynionych w Brezylji, utrzymują, że dyamenty znajdują się na dnie i pochyłościach szerokich dolin, w małej głębokości pod powierzchnią ziemi. Grunta, które zawierają dyamenty, są bardzo rzadkie. Indie są krajem znajomym w tym względzie od najdawniejszych czasów, chociaż nie ma pewnych wiadomości o mięscach, w których się dobierają dyamenty; znajdują je w okolicach Golkondy, Dekanu i w Brazylii.

Wyspa Borneo, prowincja Minas-Geraes w Brazylii, zachodnie części góry Uralskich, zamkają takaż ten drogi produkt. Dobywanie dyamentów w Indiach jest wolne; tylko rządcy obwodów, gdzie się ono wykonywa, czo opłacają. Sposób dobierania dyamentów w Indiach na tem zależy, aby ziemię, która zawiera dyamenty, przepiókiwać dla odłączenia od nich gliny i pi-

для отдаления от них глины и песку. Остаток, состоящий, преимущественно из мелких кремней и железнной руды, кладут на землю, хорошо уколоченную, где и оставляют для просушки. После чего при солнечном свете отыскиваются алмазы, употребляемые для этого вагих негров подъ надзором инспекторов. — Способ добывания алмазов в Бразилии состоит в следующем: подъ навесом ставится наклонно столъ, раздѣленный по длине своей на несколько частей или ящиковъ; въ каждомъ изъ этихъ ящиковъ находится негръ. Водяная струя проходитъ къ верхней части стола, на которой наложена куча алмазной земли, называемая *Cascalho*, изъ нее каждый негръ придвигаетъ къ себѣ некоторую часть для удобнейшей промывки, и въ оставшемся осадкѣ отыскивается алмазы. — Во всякой рабочей бываетъ до двадцати негровъ и несколько человѣкъ надзирателей, которые сидятъ на возвышенныхъ скамьяхъ противъ возвышенной части стола.

Какъ скоро негръ найдетъ алмазъ, онъ долженъ тотчасъ уведомить обѣ этомъ, хлопая руками, и передать его надзирателю, который кладетъ его въ судъ повышенный посрединѣ рабочей каморы.

Каждый негръ, который найдетъ алмазъ въ сомъ въ $17\frac{1}{2}$ карата *) получаетъ свободу, а Господину его за это вознагражденіе. Не смотря однажды на эту привилегію, производится контрабанда (оцѣниваемая въ треть всего производства), посредствомъ которой самые большие, прекраснѣйшіе алмазы поступаютъ въ торговлю.

Кони Бразильскіи съ 1730 по 1814 годъ доставили Правительству 5,025,000 каратъ, что составляется ежегодного прихода 56,000 каратъ, то есть немного болѣе пятнадцати фунтовъ алмазовъ. Но, по показанию Г. *Maya*, это произведеніе значительно уменьшилось съ некоторыхъ поръ. Каратъ необдѣланного алмаза обходится Правительству въ 38 франковъ 20 су.

Бразилія отпускаетъ въ торговлю ежегодно отъ 25 до 30 тысячъ каратъ, которые послѣшлифовки даются отъ 800 до 900 каратъ.

Въ 1476 году Лудовикъ *Bergem* открылъ способъ отшлифовывать алмазы, посредствомъ алмазного же порошка. До тѣхъ поръ неизвѣстна была степень красоты, которую могутъ имѣть алмазы. Ежели два грубые алмазы тереть одинъ о другой, то получится порошокъ, называемый алмазнымъ; этотъ порошокъ разводить въ деревянномъ маслѣ и этой жидкостью покрываютъ горизонтально положенную дощечку, сдѣланную изъ весьма мягкой стали. Алмазъ, который хотѣть шлифовать, обдѣливается посредствомъ олова въ мѣдь, закоторую захватываются стальными щипчиками. На сїи послѣднїи накладываются довольно большіи тѣжести, которыя надавливаютъ алмазъ на горизонтальную дощечку, получающую вращательное движеніе. Когда поверхность алмаза такимъ образомъ будетъ достаточно вышлифована, тогда начинаютъ сглаживать другую и т. д.

Есть алмазы, которыхъ нельзя отшлифовать; ихъ называютъ природными алмазами. Стекольщики употребляютъ ихъ для разрѣзанія стеколъ, или ихъ превращаютъ въ порошокъ, въ стальной иготи, и этою то пылью шлифуютъ алмазы и другіе драгоценные камни. Когда алмазы имѣютъ фигуру, мало способную для шлифовки, въ такомъ случаѣ откальзываютъ отъ нихъ частицы, стараясь дать имъ фигуру правильного восьмиугольника. Для этого дѣлаютъ сперва небольшое углубленіе или зарубку вокругъ той части, которую хотѣть отѣлить; потомъ накладываютъ на нее стальную пластинку, хорошо закаленную и заостренную, и не сильнымъ ударомъ по ней, раздѣляютъ алмазъ на двѣ части, соотвѣтственно тому мѣсту, где сдѣлана зарубка. Иногда, для сокращенія работы, отѣляютъ части алмаза, употребляя для этого стальную проволоку, погруженную сперва въ растворъ изъ алмазного порошка и деревянного масла.

Въ первыя времена, послѣдовавшія открытию искусства шлифовать алмазы, ювелиры старались сколько возможно менѣ терять частицъ алмазныхъ, не заботясь о приданіи алмазу большаго блеска, зависящаго отъ той фигуры, которая наиболѣе способна отражать светъ.

Теперь извѣстны только двѣ формы алмазовъ: роза и бриліантъ. — Въ первомъ родѣ алмазовъ нижня часть бываетъ плоская, а верхняя на подобіе граненаго купола; число граней простирается до 24. У бриліанта же нижня часть состоить изъ симетрическихъ поверхностей, соотвѣтствующихъ верхнимъ гранямъ. Бриліантъ предпочитается всѣмъ другимъ

sku. Reszta skladajaca sie szczegolniew z drobnymi krzemieniami i rudy zelazney, kladana na ziemie, dobrze ubita, gdzie zostawiona dla wysuszenia. Potem przy swietle sonecznym wyszukaja dyamentow, uzywajac do tego gorych murzynow pod okiem dozorców. — Sposob dobywania dyamentow w Brazylii jest nastepujacy: pod dachem stawi sie pochylo stol, podzielony wzdłuż na kilka czesci czyli szuflad; w kazdej z tych szuflad znajduje sie murzyn. Strumien wody przeprowadza sie do wierzchnie czesci stołu, na którym położona kupa dyamentowej ziemi, nazywajacej sie *Cascalho*, z niej kazdy murzyn bierze sobie pewna czesc dla łatwiejszego płokania, a w pozostały osadzie wyszukuje dyamentow. W kazdej pracowni bywa 20 murzynow i kilku ludzi dozorujacych, którzy siedzą na podniesionych lawkach naprzeciw podniesionej czesci stołu.

Skoro tylko murzyn znajdzie dyament, powinien natychmiast uwiadomic o tem klaszcząc w ręce, i oddać go dozorce, który kładzie w naczynie, zawieszone na środku pracowni.

Każdy murzyn, który znajdzie dyament, ważący $17\frac{1}{2}$ karatow *), otrzymuje wolność, a jego panu daje się za to wynagrodzenie. Bezwzględnie jednakże na ten przywilej, dopełnia się kontrabanda (oceniona na trzecią czesc całego dobwywania), przez którą największe i najpiękniejsze dyamenty idą w handel.

Kopalnie Brazylijskie od 1730 do 1814 roku dostarczyły Rządowi 3,025,000 karatow, co wynosi corocznie dochod 56,000 karatow, to jest: nieco więcej od piętnastu funtów dyamentów. Lecz, podług wykazu P. *Mawa*, produkt ten znacznie się zmienia, od niejakiego czasu. Karat nieszlifowanego dyamentu przychodzi Rządowi w 38 frank. 20 su.

Brazylia puszczaja w handel corocznie od 25 do 30 tysięcy karatow, które po wyszlifowaniu dają od 800 do 900 karatow.

W roku 1476 Ludwik Bergem wynalazł sposób szlifowania dyamentu, za pomocą dyamentowego proszku. Dotąd nie był znany stopień piękności, jaką mieści mogą dyamenty. Jeżeli dwa grube dyamenty trąsą jeden o drugi, otrzymuje się proszek, nazywający się dyamentowym: proszek ten rozprowadza się w oliwie i płynem tym pokrywa się poziomie tabliczka zrobiona z nader miękkiej stali. Dyament mający się szlifować, oprawiają za pomocą cyny w miedź, którą umują stalowemi kleszczykami. Na te ostatnie kładą dość znaczne cięzary, przygniatające dyament do poziomej tablicy, która otrzymuje ruch wirowy. Kiedy powierzchnia dyamentu tym sposobem będzie zupełnie oszlifowana, w ówczas zaczynają oglądzać drugą i t. d.

Są dyamenty, których nie można oszlifować; nazywają ich dyamentami samorodnemi. Szkarze używają ich do obrzynania szkła, lub obracając na proszek, w stalowym moźdżerzu, i tym-to pyłkiem szlifuja dyamenty i inne drogie kamienie. Kiedy dyamenty mają figurę, mało przydatną do szlifowania, w takim razie odlewają od nich części, starając się nadać im figurę foremnego sześciangu. Dla tego robią wprzód małą wklęsłość lub rębek do koła tej części, której trzeba odłączyć; potem kładą nań stalowy krążek, dobrze zahaftowany i zaoszrony, i słabiem po niej uderzaniem, dzielą dyament na dwie części, stosownie do tego miejsca, gdzie rębek zrobiony. Niekiedy, dla skrócenia roboty, odłączają części dyamentu, używając do tego drutu stalowego, zanurzonego wprzód do roztworu z dyamentowego proszku i oliwy.

W pierwszych czasach, które nastepowały po odkryciu sztuki szlifowania dyamentów, jubilerowie starali się jak naymniej tracić dyamentowych czesci, nie troszcząc się o nadanie dyamentowi większego blasku, zależacego od figury, naywieczej mającej zdolności do odbijania światła.

Teraz wiadomo są tylko dwa kształty dyamentów: rozeta i brylant. W pierwszym rodzaju dyamentów niższa czesc bywa płaska, a wierzchnia na kształt graniczącej kopuły; liczba krawędzi bywa do 24. Brylantu zaś dolna czesc składa się z symetrycznych płaszczyn, odpowiadających górnym krawędziom. Brylant wyższy się ceni od wszystkich innych rodzajów, dla

*) Wyraz karat pochodzi od nazwania rosliny, której nasiona służyły początkowo do ważenia dyamentów. Waga karatu równa się 205 milligramom.

* Слово каратъ происходит отъ имени растенія, котораго съмени служили первоначально для извѣшиванія алмазовъ. Всѣ карата опредѣляютъ въ 205 миллиграммовъ.

родамъ, потому что онъ производить самые разнообразные цвѣта.

Цѣна алмазовъ очень высока и весьма не постоянна. Алмазъ, неспособный для шлифовки, продаётся отъ 30 до 36 франковъ за каратъ. Когда онъ годенъ для шлифовки и когда вѣсъ его не превосходитъ одного карата, то онъ продаётся за 48 франковъ. Но если вѣсъ его болѣе карата, то его оцѣниваютъ квадратомъ его вѣса, помноженного на цѣну карата, 48 франковъ. Такимъ образомъ грубый алмазъ вѣсъ 4 карата стоитъ: 16. 48=788 франковъ.

Обдѣланные алмазы цѣняются гораздо выше; ибо здѣсь принимается въ расчетъ: работа, потеря вѣса и рискъ.

Вообще оцѣниваютъ потерю алмаза при отработкѣ по крайней мѣрѣ въ половину первоначального его вѣса.

Слѣдующая таблица заключаетъ цѣны алмаза до 5 каратъ вѣсомъ.

Средний вѣсъ алмаза.

Цѣна каратовъ.	отъ 60 до 80 франк.
1/10 карата.	100—125
1/5	160—192
1/2	200—261
1	220—280
2	650—800
3	1600—2000
4	2400—3000
5	4000—6000

Алмазъ шлифованный, имѣющій вѣсъ болѣе одного карата, оцѣнивается квадратомъ его вѣса, умноженнымъ на 192 франка, т. е. на цѣну одного карата. Но посредствомъ этого способа счисленія, не всегда получается точная цѣна алмазовъ большой величины. Такимъ образомъ алмазъ вѣсъ 49 каратъ былъ проданъ за 760,000 франковъ, между тѣмъ какъ по вышеописанному способу оцѣнки онъ стоитъ 460,992 франка.

Алмазы, имѣющіе блескъ живой и рѣзкой, оцѣниваются дороже, нежели совершенно прозрачные.

Алмазъ въ два карата прекрасного зеленоватаго цвѣта былъ проданъ за 900 фр., а роза въ 2½ карата была куплена за 2000 франковъ.

Алмазы въ 5 и 6 каратовъ цѣняются какъ прекрасные камни; алмазы въ 12 и 20 карать довольно рѣдки, а тѣмъ болѣе значительнѣйшаго вѣса. Рѣдко встрѣчаются алмазы, превосходящіе 100 каратъ.

Раджа Мастанскій, на островѣ Борнео, обладаетъ самимъ большими алмазомъ: онъ вѣситъ болѣе 500 каратъ.

Алмазъ Великаго Могола; вѣситъ 279 каратъ, онъ имѣетъ фигуру яйца, разрѣзанного посерединѣ, и былъ оцѣненъ въ 11,725,000 франковъ.

Алмазъ Императора Россійскаго вѣситъ 193 карата; онъ величиною съ голубиное яйце; но форма его не красива. За него заплачено 2,160,000 франковъ и 90,000 фр. пожизненнаго пенсіона.

Алмазъ Австрійскаго Императора вѣситъ 139 каратъ; онъ былъ оцѣненъ въ 2,600,000 франковъ. Онъ имѣетъ желтоватый оттѣнокъ; и имѣетъ шлифовку розы форма его не красива.

Алмазъ Короля Французовъ вѣситъ 156 каратъ. Прежде шлифовки вѣсъ его былъ въ 410 каратъ. Для шлифовки его употреблено было два года. Онъ известенъ подъ именемъ Питта или Регента, потому что былъ купленъ у Англичанина Питта, Герцогомъ Орлеанскимъ, Регентомъ во время малолѣтства Людовика XV. За него заплачено было 2,500,000 франковъ. Теперь онъ стоитъ по крайней мѣрѣ вдвое, потому, что онъ замѣчательенъ по прекрасной своей формѣ и пропорціямъ; его почитаютъ за красивѣйшій камень въ Европѣ.

Всѣмъ извѣстно, что алмазъ по своей твердости употребляется въ искусствахъ, а по красотѣ своей составляетъ богатѣйшее убранство. Онъ служить рѣзцомъ для гравированія; изъ него дѣлаются буравчики для просверливанія камней, центры, въ которыхъ вертятся оси часовыхъ колесъ и проч. Стекольщики употребляютъ для разрѣзки камней алмазъ съ криволинѣйными ребрами; по показанію Г-на Водастона, алмазъ обязанъ этой способностью, не твердости своей, по криволинейной формѣ. Замѣчено, что алмазы отшлифованные, или съ блестящими ребрами, чертятъ стекло, не разрѣзывая его; между тѣмъ какъ вещества способныя чертить стекло, пріобрѣтаютъ способность рѣзать его, коль скоро ребра ихъ имѣютъ криволинѣйную форму. (Жур. Общеп. Свѣд.)

Съ 1-го числа настоящаго мѣсяца Апрѣля, принимается подписка на второй Кварталь сего года, на газету Литовскаго ВѢСТНИКА. — Цѣна по прежнему 2 руб. 25 коп. сер.

tego, ze wydaje nayrozmaitsze kolory.

Cena dyamentów jest bardzo wysoka i bardzo nie stała. Karat dyamentu, nie przydatnego do szlifu, przejada się za cenę od 30 do 36 fr. Jeżeli przydatny do szlifu i kiedy waga jego nie jest większa nad jeden karat, w ówczas przedaje się po 48 franków. Lecz jeżeli waga jego większa od karatu, tedy cenią go robiąc kwadrat z jego wagi i mnożąc przez cenę jednego karata, 48 franków. Tym sposobem gruby dyament, mający 4 karaty kosztuje: 16. 48=788 franków.

Wyszliowane dyamenty cenią się daleko wyżej: tu bowiem bierze się do rachunku: robota, strata wagi i rysk.

W og³oñosci oceniaj strate dyamentu, przy skonczeniu robocy przynajmniej w połowie pierwiastkowej jego wagi.

Następujaca tablica zawiera ceny dyamentu ważącego do 5 karatów.

Siednia waga dyamentu.

Cena karatów.	1/10 karata.	1/5	1/2	1	2	3	4	5
od 60 do 80 frank.	60—80	100—125	160—192	200—261	220—280	650—800	1600—2000	2400—3000
		100—125	160—192	200—261	220—280	650—800	1600—2000	2400—3000
		100—125	160—192	200—261	220—280	650—800	1600—2000	2400—3000
		100—125	160—192	200—261	220—280	650—800	1600—2000	2400—3000

Dyament szlifowany, ważący wieczej nad jeden karat, ocenia się mnożąc kwadrat jego wagi przez 192 franków, t. j.: przez cenę jednego karatu. Lecz za pomoc tego sposobu liczenia, nie zawsze otrzymuje się dokładna cena dyamentów znaczniejszych wielkości. I tak dyament ważący 49 karatów był przedany za 760,000 franków, gdy tymczasem wedle wizy pokazanego sposobu ocenienia kosztuje 460,992 franków.

Dyamenty, mające blask żywego i mieniajacy się, drozey sa cenione, niż zupełnie przeszroczyste.

Dyament ważący dwa karaty pięknego zielonawego koloru był przedany za 900 franków, a rozeta ważąca 2½ karata była kupiona za 2,000 franków.

Dyamenty ważące 5 i 6 karatów cenią się jak drogie kamienie; dyamenty ważące 12 i 20 karatów dość są rzadkie, a jeszcze bardziej wiekszych wagi. Rzadko się natrafiają dyamenty, przechodzące 100 karatów.

Rajah Mastanski, na wyspie Borneo, ma najwiekszy dyament, ważący przeszło 300 karatów.

Dyament Wielkiego Mogała; waży 279 karatów, ma figurę jaja, rozerżniętego pośrodku, i był ceniony 11,725,000 franków.

Dyament Cesarza Rossyjskiego waży 193 karatów, wielkości gołębiego jaja, lecz kształt jego nie jest piękny: zapłacono zań 2,160,000 fr. i 90,000 dożywotnich pensji.

Dyament Cesarza Austryackiego waży 159 karatów; był ceniony 2,600,000 franków, ma żółtawy kolor wody i szlifowany w rozetę; forma jego nie jest piękna.

Dyament Króla Francuzkiego waży 136 karatów, przed szlifowaniem waga jego była 410 karatów. Na oszlifowanie uzyto dwa lata. Znajomy jest pod imieniem Pitta lub Regenta, dlatego, że był kupiony u Anglika Pitta przez Xięcia Orleańskiego, Regenta w czasie małoletnosi Ludwika XV. Zapłacono zań 2,500,000 franków. Teraz on we dwoje przynajmniej jest szacowany dla tego, że jest odznaczający się wybraną formą i proporcjonalnością; uważają go za najpiękniejszy kamień w Europie.

Wiadomo, że dyament ze swej twardosci uzywa się w sztukach, a co do swej pięknoſci jest najhogatsza ozdobą. Stuły on zaryle do sztychowania; z niego robią się świderek do świdrowania kamieni, centra, w których obracają się osie kótek zegarkowych i t. d. Szklaře uzywają do rozryzowania kamieni dyamentu z krzywokreślnymi brzegami; wedle zdania P. Wollastona, dyament posiada te właściwości, nie z twardością swej, lecz od kształtu linii krzywej. Postrzeżono, że dyamenty wyszlifowane, lub z blyszczącymi brzegami, rysują szkło, nierożrzynając go; gdy tymczasem istoty, zdolne rysować szkło, przybierają właściwość rżnięcia go, jak tylko brzegi ich mają kształt linii krzywej.

Od dnia 1-go teraźniejszego miesiąca Kwietnia, zaczęła się prenumerata na 2-gi tego roku kwartał gazety Kuriera Litewskiego. Cena zwyczajna rubli srebrem 2 kop. 25.